

Ambt - enkele opmerking bij het afscheid en de herbevestiging van ambtsdragers 14-04-2013 ATK

Lieve gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Wie graag voetbalt, volleybalt of tennist wordt in de regel lid van een voetbal-, volleybal- of een tennisvereniging. Naar hartelust kan hij zich uitleven in zijn geliefde sport.

Maar dat is niet het enige. Er komt nog iets bij. De velden moeten onderhouden worden en de kantine beheerd. En als je dat alleen door betaalde krachten laat doen wordt het een dure aangelegenheid. Daarom wordt je geacht als lid van zo'n vereniging ook daarvoor je handen uit de mouwen te steken. Want als je ergens lid van bent, dan moet je er ook wat voor willen doen.

Dat hoor ik ook vaak zeggen als ik er door de wijkkerkenraad op uitgestuurd word om gemeenteleden te vragen voor het ambt van ouderling en diaken. En gelukkig reageren nog steeds de meesten met instemming op zo'n verzoek.

Kun je dat nu zo maar met elkaar vergelijken? Je bent lid van een voetbalvereniging en dus doe je ook kantinedienst? En je bent lid van een kerk en daar hoort ook bij dat je ja zegt op een vraag om ouderling of diaken te worden?

Ja en nee. Ja, omdat zonder de inzet van gemeenteleden je niet goed kerk kunt zijn.

Nee, omdat het ambt meer is dan een taak.

Wat is dat, een ambt?

In zijn brief aan de gemeente van Efeze zegt Paulus dat Jezus apostelen heeft aangesteld, en profeten, evangelieverkondigers, herders en leraren om de heiligen toe te rusten voor het werk in zijn dienst.

Dat is een belangrijke tekst.

Deze mensen zijn door Jezus zelf aangesteld. Namelijk om de heiligen, dat zijn de leden van de gemeente, dat zijn dus ook wij, toe te rusten voor het werk in zijn dienst.

Zoals eerder in het evangelie Jezus aan Petrus een belangrijke rol geeft in het bouwen van de gemeente.

En zoals Jezus na zijn opstanding zijn leerlingen de wereld instuurt en hen de opdracht geeft om in zijn naam zonden te vergeven.

Daarom zegt de kerkorde van de Protestantse Kerk dat het ambt van Christuswege is gegeven.

Niet wij vinden samen dat er bepaalde taken moeten worden verricht, maar wij geloven dat Christus zelf het ambt heeft ingesteld. En daarvoor mensen heeft geroepen en tot op vandaag roept.

Wat is nu precies de functie van het ambt?

De kerk kent, net als de politiek, een zeker dualisme. Ambtsdragers worden gekozen door heel de gemeente, maar vervolgens oefenen ze ook een bepaald gezag uit in de wijze waarop ze leiding geven. Het is de taak van de ambtsdragers om de gemeente aan te spreken op haar roeping tot getuigenis en dienst en haar daarin te bemoedigen. Zo wordt de gemeente bewaard bij haar geheim, namelijk haar verworteling in de liefde van Christus, die uitgaat naar alle mensen, naar heel de wereld.

Ambtsdragers worden gekozen door de gemeente, maar ze vormen ook – juist als ambtsdragers – een 'tegenover' van de gemeente. Ze gaan de gemeente voor op de weg van de navolging.

Ik besef heel goed dat dat heel grote woorden zijn. Voor hun gevoel zijn ambtsdragers vaak heel gewoon bezig met het passen op de winkel en ervoor zorgen, dat alles er in de kerk een beetje ordelijk aan toegaat. Dat er zondags een dominee voorgaat, dat de zieken worden bezocht, dat jongeren die dat willen catechisatie kunnen krijgen, dat mensen elkaar kunnen ontmoeten, dat omgezien wordt naar ouderen en ga zo maar door. En dat er op een verstandige manier leiding wordt gegeven. Dat goed nagedacht wordt over de toekomst. Dat we tijdig de tering naar de nering zetten. En al dat soort dingen. Het gaat ook vaak over zaken waar niet eensluidend over wordt gedacht. De kerk is immers een gemeenschap met vogels van verschillende pluimage. Soms lijkt ze oneerbiedig gezegd op een kruiwagen met kikkers, die er aan alle kanten uitspringen.

Je kunt zelfs zeggen, dat het een groot wonder is dat er na zoveel eeuwen onbegrip, ongeduld en onverstand nog kerk is. Je kunt je ook met verwondering afvragen of je daar ook niet iets van de leiding van Gods Geest in mag zien. De Geest, die de kerk bewaart en leidt op weg naar de toekomst.

Laten we zuinig zijn op onze ambtsdragers, die zich tot dit werk hebben laten roepen. Die soms met veel vragen en aarzelingen ja hebben gezegd. Die er soms juist in de kerkenraad moeite voor hebben moeten doen om hun geloof te bewaren. Laten we degenen die vandaag afscheid nemen dankbaar zijn voor hun inzet en betrokkenheid. En degenen die opnieuw een ambtsperiode op zich nemen blijven omringen met ons meeleven en onze gebeden.

Als vlak na Pasen de leerlingen van Jezus bij elkaar zijn, staat hij ineens in hun midden. Lucas vertelt in het evangelie van vandaag dat hij het werkelijk is: Jezus, de gekruisigde is de opgestane. Hij wenst hen vrede toe.

Zo is hij vandaag in ons midden. Waar twee of drie in zijn naam bijeen zijn. Hij wenst ons zijn vrede toe. En hij stuurt ons erop uit, de wereld in, om van hem te getuigen en om hem te dienen.

Die opdracht geldt ons allemaal. En de ambtsdragers mogen ons daar aan herinneren, opdat wij meer zullen zijn dan een club of een vereniging: dat wij gemeente van Jezus Christus zijn. Brengers van licht en stichters van vrede. Ook hier in onze stad.

Amen